หนึ่งบททบทวน กับสูเราะฮฺ อัล-มาอูน

﴿وقفة مع سورة الماعون﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : รีมา เพชรทองคำ

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุร็อรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿وقفة مع سورة الماعون﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: ريما بيتونكام

مراجعة: عصران نئ يوم ديشا

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

หนึ่งบททบทวน กับสูเราะฮฺ อัล-มาอูน

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุขความจำเริญและความสันติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่านโดยทั่วกัน ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นบ่าวของพระองค์อัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

สูเราะฮฺหนึ่งจากสูเราะฮฺทั้งหลายของอัลกุรอาน ที่เราได้ยินได้ฟังกันอยู่บ่อยๆ และจำเป็นที่เราจะต้องพิจารณาใคร่ครวญในความหมาย ก็คือสูเราะฮฺอัล-มาอูน

อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า

﴿أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ١ فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ ٱلۡيَتِيمَ ٢
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ٣ فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ٤ ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن
صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ٥ ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ٦ وَيَمۡنَعُونَ ٱلۡمَاعُونَ ٧﴾

(الماعون : 1-7)

ความว่า "**เจ้าเห็นผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทนแล้วมิใช่หรือ** (1) **นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า** (2) **และไม่สนับสนุนให้อาหารแก่ผู้ขัดสน** (3) **ดังนั้นความหายนะจงมีแด่บรรดาผู้ทำละหมาด** (4) **ผู้ซึ่งพวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา** (5) **ผู้ซึ่งพวกเขาโอ้อวดกัน** (6) **(และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆ** (7)" (อัล-มาอูน 1-6)

คำตรัสของพระองค์อายะฮฺแรก

﴿أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ١﴾

ความว่า "**เจ้าเห็นผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทนแล้วมิใช่หรือ**"

คือ โอ้มุหัมมัด เจ้าเห็นผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อการตอบแทน ไม่เชื่อในรางวัลและการลงโทษ แล้วใช่หรือไม่ ..บางคนกล่าวว่า เป็นคำสื่อสารถึงทุกคนทั่วไปที่อ่านอายะฮฺไม่ใช่เฉพาะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม.. และบรรดาผู้ไม่ศรัทธา ก็คือบรรดาผู้ที่ผู้ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ

﴿وَكَانُواْ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ٤٧﴾

(الواقعة : 47)

ความว่า “**และพวกเขาเคยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้วและเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่น เราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นอีกกระนั้นหรือ**” (อัล-วากิอะฮฺ 47)

และมีบางคนจากบรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า

﴿قَالَ مَن يُحۡيِ ٱلۡعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٞ ٧٨﴾ (يس : 78)

ความว่า “**เขากล่าวว่า “ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว**” (ยาสีน 78)

คำตรัสของพระองค์อายะฮฺที่สอง

﴿فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ ٱلۡيَتِيمَ ٢﴾

ความว่า “**นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า**”

คือ ผู้ที่บังคับ ขู่เข็ญ ละเมิดต่อสิทธิ ไม่ให้อาหาร และไม่ปฏิบัติดีต่อเด็กกำพร้า และเด็กกำพร้าคือผู้ที่พ่อของเขาเสียชีวิตและเขายังเป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุศาสนภาวะ ไม่ว่าจะเป็นเด็กชายหรือหญิงก็ตาม

คำตรัสของพระองค์อายะฮฺที่สาม

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ٣﴾

ความว่า “**และไม่สนับสนุนให้อาหารแก่ผู้ขัดสน**”

คือ ผู้ที่ไม่ช่วยเหลือให้อาหารคนขัดสน เนื่องด้วยความตระหนี่ถี่เหนียวของเขา หรือเนื่องด้วยการปฏิเสธการตอบแทนในโลกหน้าของเขา ดังที่อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า:

﴿كَلَّاۖ بَل لَّا تُكۡرِمُونَ ٱلۡيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ١٨﴾ (الفجر : 17-18)

ความว่า "**มิใช่เช่นนั้นดอก แต่ทว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้า* และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน**” (อัลฟัจญ์รฺ 17-18)

คำตรัสของพระองค์อายะฮฺที่สี่ และห้า

﴿فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ٤ ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ٥﴾

ความว่า “**ดังนั้นความหายนะจงมีแด่บรรดาผู้ทำละหมาด ผู้ซึ่งพวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา**”

ความหายนะ ความวิบัติ คือ การลงโทษนั้นจะประสบแก่พวกเขา นักตัฟสีรบางคนได้กล่าวว่า พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ทำการละหมาดล่าช้า พวกเขาจะละหมาดเมื่อเวลาได้ผ่านล่วงและหมดเวลาละหมาดนั้นๆไปแล้ว

ท่านอบูยะอฺลาได้รายงานในหนังสือมุสนัดของท่าน จากหะดีษมุศอับ บิน สะอัด จาก -พ่อของเขา- สะอัด บิน อบีวักกอศ ได้กล่าวว่า ฉันได้กล่าวแก่พ่อของฉันว่า “โอ้คุณพ่อ ท่านเห็นดำรัสของอัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา อายะฮฺนี้หรือไม่

﴿ ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ٥ ﴾

ความว่า “**ผู้ซึ่งพวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา**”

แล้วใครในหมู่พวกเราบ้างล่ะที่จะไม่หลงลืม” คุณพ่อก็ตอบว่า “ไม่ใช่เช่นนั้นลูกเอ๋ย แต่ทว่า คือการทำให้เวลาล่วงเลย เพิกเฉยต่อเวลาละหมาด จนกระทั่งหมดเวลาไป” (เล่ม1/336 หะดีษที่700), (และอัล-มุนซิรียฺกล่าวไว้ในหนังสืออัต-ตัรฆีบวัต-ตัรฮีบ เล่ม1/441 สายรายงานหะซัน)

อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า

﴿ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا ٥٩ ﴾ (مريم : 59)

ความว่า “**แล้วชนรุ่นชั่วก็ได้สืบต่อมาภายหลังจากพวกเขา พวกเขาได้ทิ้งละหมาด และปฏิบัติตามความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความหายนะ**” (มัรยัม 59)

บางคนได้กล่าวว่า พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ละทิ้งละหมาด ไม่ยอมทำการละหมาด มีรายงานว่าท่านอิบนุอับบาส ได้กล่าวว่า พวกเขาคือพวกมุนาฟิกีน (พวกสับปลับ หน้าไหว้หลังหลอก เบื้องหน้าปฏิบัติตนเป็นมุสลิม เบื้องหลังเป็นผู้ปฏิเสธ) พวกเขาจะละทิ้งละหมาดเมื่ออยู่ลับตาคน(เมื่อไม่มีคนเห็น) และจะทำการละหมาดเมื่ออยู่ในที่เปิดเผย(ทำอย่างโอ้อวด) (ตัฟสีรอิบนุกะษีร เล่ม4/557)

อิบนุกะษีร กล่าวว่า คือบรรดาผู้ที่ทำการละหมาดล่าช้าอยู่เป็นประจำ หรือบ่อยๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า คือผู้ที่บกพร่องในการทำละหมาด บกพร่องต่อรุก่น เงื่อนไขของการละหมาด ทำการละหมาดอย่างไม่สมบูรณ์ตามแบบบัญญัติ หรือบกพร่องในการคุชัวอฺ และการพิจารณาความหมายของคำต่างๆในการละหมาด และอายะฮฺนี้ก็รวมทุกลักษณะที่กล่าวมาไว้ทั้งหมด และผู้ใดที่มีลักษณะหนึ่งลักษณะใดจากลักษณะที่กล่าวมา เขาก็รับเศษเสี้ยวหนึ่งของอายะฮฺนี้ และใครที่มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด เขาก็รับอายะฮฺนี้ไปเต็มๆ และเป็นมุนาฟิกในทางปฏิบัติอย่างสมบูรณ์แบบ ดังหะดีษในเศาะหีหฺมุสลิม จากอนัส บินมาลิก แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«تِلْكَ صَلاَةُ الْمُنَافِقِ ، يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيِ الشَّيْطَانِ ، قَامَ فَنَقَرَهَا أَرْبَعًا ، لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلاَّ قَلِيلاً»

ความว่า **"นั่นคือการละหมาดของมุนาฟิก (ละหมาดอัศรฺล่าช้า โดยไม่มีสาเหตุ) เขาจะนั่งรอดวงอาทิตย์ จนกระทั่งดวงอาทิตย์อยู่ระหว่างเขาทั้งสองของชัยฏอน** (เวลาดวงอาทิตย์กำลังตก หรือกำลังขึ้น แสดงให้เห็นว่าเขาจะรอคอยจนกระทั่งใกล้หมดเวลา และเวลานี้เป็นเวลาที่พวกกุฟฟารทำการสุญูดต่อดวงอาทิตย์ – ผู้แปล) **เขาก็ลุกขึ้น แล้วก็ผงกๆจิกๆ สี่ครั้ง** (ละหมาดอัศรฺ 4 ร็อกอะฮฺ อย่างเร่งรีบแบบนกจิก – ผู้แปล) **โดยไม่รำลึกถึงอัลลอฮฺยกเว้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น"** (มุสลิม หน้า 246/ หะดีษที่ 266)

คือเวลาที่ไม่ชอบให้ทำการละหมาด (ขณะดวงอาทิตย์ขึ้น และตก) พวกเขาจะยืนขึ้นทำการละหมาด และจิกๆ แบบนกกา ไม่สงบนิ่ง ไม่ยำเกรง (ไม่มีเฏาะมะอ์นีนะฮฺ และไม่มีคุชัวอฺ) มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺในละหมาดนั้นแค่เพียงน้อยนิด เหตุที่พวกเขาทำการยืนละหมาดก็เพียงเพราะจะให้มนุษย์เห็นเท่านั้น ไม่ใช่เพราะหวังความเมตตาโปรดปรานใดๆจากอัลลอฮฺ และการละหมาดเช่นนั้นก็มีค่าเท่ากับการไม่ละหมาดเลยโดยสิ้นเชิง อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمۡ وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلٗا ١٤٢ ﴾ (النساء : 142)

ความว่า **"แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวงอัลลอฮฺอยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกพึงอัลลอฮฺ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น"** (อัน-นิสาอ์ 142)

และพระองค์ตรัสในสูเราะฮฺนี้ว่า

﴿ ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ٦ ﴾

ความว่า **"ผู้ซึ่งพวกเขาโอ้อวดกัน"**

คำตรัสของพระองค์อายะฮฺหก และเจ็ด

﴿ ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ٦ وَيَمۡنَعُونَ ٱلۡمَاعُونَ ٧ ﴾

ความว่า **"ผู้ซึ่งพวกเขาโอ้อวดกัน และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆ"**

คือ พวกเขาไม่ปฏิบัติความดีต่อพระเจ้า โดยการไม่เคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขาด้วยความอิคลาศบริสุทธิ์ใจ และไม่ปฏิบัติดีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ยอมให้ยืมสิ่งใช้สอยเล็กๆน้อยๆ และไม่ให้ความช่วยเหลือคนอื่นถึงแม้จะเป็นสิ่งถูกยืมแล้วยังนำกลับคืนมาใช้ต่อได้ เช่น ภาชนะ กะละมัง ถัง ขวาน คนเหล่านี้นั้น เรื่องเล็กน้อยแค่นี้พวกเขายังตระหนี่และจะประสาอะไรกับการออกซะกาต และการจ่ายในหนทางของอัลลอฮฺ แน่นอนว่าพวกเขาจะยิ่งหวงแหนยิ่งกว่า

สิ่งที่ได้รับจากสูเราะฮฺนี้

หนึ่ง สนับสนุนและส่งเสริมให้ทำการให้อาหารแก่เด็กกำพร้า และผู้ขัดสน อัล-บุคอรีย์ได้รายงานในเศาะหีหฺของเขา จากหะดีษของ สะฮฺล์ บิน สะอัด แท้จริง ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«أنَا وكافِلُ اليَتِيمِ في الجَنَّةِ هكَذا»

ความว่า "**ฉันและผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กกำพร้า จะอยู่เช่นนี้ในสวรรค์**" แล้วท่านก็ชูนิ้วชี้และนิ้วกลางของท่าน (สถานะในวันกิยามะฮฺใกล้กันดังเช่นนิ้วชี้และนิ้วกลาง-ผู้แปล) (อัล-บุคอรีย์ หน้า1163/ หะดีษที่ 6005)

และอีกหะดีษหนึ่ง รายงานโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม ในเศาะหีหฺของทั้งสอง จากหะดีษอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«الساعي على الأَرْمَلَةِ والمِسكين كَالْمُجاهِدِ في سَبيلِ الله»

ความว่า "**ผู้ที่ช่วยเหลือหญิงหม้าย และคนขัดสนยากจน เขาเป็นดังเช่นผู้ที่ต่อสู้ไปในหนทางของอัลลอฮฺ**" และฉันคิดว่าท่านกล่าวต่ออีกว่า "**และเขาเป็นดั่งเช่นผู้ยืนละหมาดทั้งคืน และผู้ที่ถือศีลอดทั้งวัน**" (อัล-บุคอรีย์ หน้า1164/ หะดีษที่ 6007 และมุสลิม หน้า1195/ หะดีษที่ 2982)

สอง ส่งเสริมและกระตุ้นให้ทำการละหมาดตรงเวลา อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลาตรัสว่า

﴿إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتۡ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ كِتَٰبٗا مَّوۡقُوتٗا ١٠٣﴾ (النساء : 103)

ความว่า "**แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย**" (อัน-นิสาอ์ 103)

อัล-บุคอรีย์ และมุสลิมรายงานไว้ในเศาะหีหฺของทั้งสอง จากหะดีษของอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด ได้กล่าวว่า:

سألتُ النبي صلى الله عليه وسلم : أي العمل أحبُ إلى الله؟ قال : «الصلاة على وقتها»

ความว่า "**ฉันได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า การงานใดที่เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺ" ท่านตอบว่า "การละหมาดตรงต่อเวลา"** (อัล-บุคอรียฺ หน้า121/ หะดีษที่ 527, มุสลิม หน้า 62/ หะดีษที่ 75)

สาม ส่งเสริมให้ปฏิบัติความดีต่างๆ และสนับสนุนให้เสียสละทรัพย์สินเล็กๆน้อยๆ เช่น การให้ยืมภาชนะ ถัง กะละมัง หนังสือ ขวาน เป็นต้น เพราะอัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ทรงตำหนิติเตียนผู้ไม่ปฏิบัติเช่นดังกล่าว

อัล-บุคอรียฺได้รายงานไว้ในเศาะหีหฺของท่าน จากหะดีษอิบนุอุมัร เล่าว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«أَرْبَعونَ خصْلَةَ أَعلاهُنَ مَنِيحة العنزِ مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخَصْلَةٍ مِنْها رَجاءَ ثَوابَها وَتَصْدِيقَ مَوعُودِها إلا أَدْخَلَهُ الله بها الجنةَ»

ความ**ว่า "ความดี 40 ประการ ที่ดีที่สุดคือการให้ปศุสัตว์ที่มีนม** (ให้ผู้อื่นยืมปศุสัตว์ที่รีดนมได้ เพื่อให้ผู้อื่นได้ประโยชน์จากนมนั้น และคืนสัตว์นั้นให้เจ้าของ – ผู้แปล) **ไม่มีผู้ใดที่ทำประการหนึ่งในนั้น โดยหวังผลตอบแทนและเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูกสัญญาไว้ นอกจากอัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา จะทรงให้เขาได้เข้าสวรรค์"** (อัล-บุคอรี หน้า 497/ หะดีษที่ 2631)

ท่านหัสสานได้กล่าวว่า เราได้นับสิ่งที่นอกเหนือจากการให้ปศุสัตว์ เช่นการตอบรับสลาม การดุอาอ์ให้คนจาม การขจัดภัยอันตรายให้พ้นจากถนนหนทาง เป็นต้น แต่ทว่าเราไม่สามารถนับได้ถึง15 ประการเลย (หน้า397)

สี่ ส่งเสริมให้มีความอิคลาศบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺในการปฏิบัติการงาน และเตือนให้ระวังและออกห่างจากการโอ้อวด และการทำเพื่อชื่อเสียงหน้าตา ดังที่อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ตรัสเกี่ยวกับบรรดามุอ์มินีนว่า

﴿ وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ ﴾ (الإنسان : 8-9)

ความว่า "**และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก (พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด**" (อัล-อินสาน 7-9)

และได้มีรายงานจาก อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม จากหะดีษญุนดุบ เล่าว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ سَمَّعَ سمَّعَ اللهُ به ومن يُرائي يرائي اللهُ به»

ความว่า “**ผู้ใดประกาศ (การงานของเขา) อัลลอฮฺก็จะทรงประกาศเขา และผู้ใดโอ้อวด (การงานของเขา) อัลลอฮฺก็จะทรงให้เห็นถึงความโอ้อวดของเขา**” (อัล-บุคอรีย์ 6499 และมุสลิม 2987)

หมายความว่า ใครที่ทำเพื่อชื่อเสียง อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ก็จะประจานเขา และจะทรงทำให้ผู้คนรู้ว่า คนๆนี้ไม่มีความอิคลาศต่ออัลลอฮฺ ที่เขาทำอิบาดะฮฺนั้นเพียงเพราะว่าอยากจะให้มนุษย์ชมเชยเขา ยกย่องเขา และใครที่ทำเพื่อโอ้อวด อัลลอฮฺ สุบหานะฮู วะตะอาลา ก็จะประจานเขา และจะให้ผู้คนรู้ว่าเขานั้นต้องการจะโอ้อวด ไม่มีความจริงใจต่ออัลลอฮฺ ไม่ว่าจะช้าหรือเร็วผู้คนก็จะรู้ถึงความไม่บริสุทธิ์ใจของเขา

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين